

Grupp 2

FCI-nummer 230

Originalstandard 2004-03-24

FCI-Standard 2004-04-02; engelska

SKKs Standardkommitté 2004-10-27,

ändrad 2007-03-22

TIBETANSK MASTIFF

(Do-Khyi (Tibetan Mastiff))

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
TIBETANSK MASTIFF

Ursprungsland/ hemland:	Tibet
Patronage:	FCI
Användningsområde:	Sällskaps- och vakthund
FCI-Klassifikation:	Grupp 2, sektion 2.2
Bakgrund/ändamål:	<p>Tibetansk mastiff (Do-Khyi) är en ras med gammalt ursprung som använts som arbetshund av Himalayas nomader och som vakthund vid de tibetanska klostren.</p> <p>Rasen har varit mytomspunnen sedan den blev känd under antiken. Från Aristoteles (384-322 f Kr) till de berömda berättelserna av Marco Polo, som reste i Asien 1271, lovordar alla historiska källor den naturliga fysiska och mentala styrkan och kraften hos den tibetanska mastiffen. Även skallet har beskrivits som en unik och högt värderad egenskap hos rasen.</p> <p>Ledande europeiska kynologer, som Martin, Youatt, Megnin, Beckmann, Siber, Strebel och Bylandt har skrivit ingående om rasen och fascinerats av dess ursprung och roll i den tibetanska kulturen. Några har till och med ansett den vara ursprunget till alla stora bergs- och mastiff Fraser.</p> <p>En av de första tibetanska mastiffer som nådde Västeuropa var en hanhund som 1847 skänktes till drottning Victoria av lord Hardinge, då vicekung av Indien. På 1880-talet tog den blivande kung Edward VII två hundar till England. En tidig dokumenterad valpkull föddes 1898 på Berlins zoo.</p>
Helhetsintryck:	<p>Tibetansk mastiff är kraftfull, tung och välbyggd med god bestomme. Den är imponerande med ett värdigt och allvarligt utseende. Rasen kombinerar mäktig styrka, tålighet och uthållighet; egenskaper som gör att den klarar av att arbeta i alla klimatförhållanden. Tibetansk mastiff utvecklas långsamt. Tikar är färdigutvecklade först vid 2-3 årsåldern, hanhundar tidigast vid 4 års ålder.</p>
Viktiga måttförhållanden:	<ul style="list-style-type: none">- Skallens längd, mätt från nackknöl till stop, skall motsvara nospartiets längd, mätt från stop till nospets, dock kan nos-

	<p>partiet vara något kortare</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden
Uppförande/karaktär:	Tibetansk mastiff är självständig och respektingivande. Den är beskyddande och mycket lojal gentemot familj och egendom.
Huvud:	Huvudet skall vara brett, tungt och kraftigt. Hos vuxna hundar kan det på var sida av huvudet finnas en rynka som sträcker sig från ovanför ögonen ned till mungiporna.
Skallparti	Skallen skall vara stor och endast svagt rundad med väl markerad nackknöl.
Stop	Stopet skall vara väl markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara bred med väl öppna näsborrar. Den skall vara så mörk som möjligt i förhållande till pälsfärgen.
Nosparti	Nospartiet skall vara ganska brett, väl utfyllt och djupt. Främre delen av nospartiet skall vara kvadratisk.
Läppar	Läpparna skall vara välutvecklade och täcka underkäken.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara starka med perfekt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett accepteras. Tänderna skall sluta tätt samman.
Ögon	Ögonen skall sitta brett isär, vara medelstora, ovala och lätt snedställda. Ögonkanterna skall ligga väl an. Ögonfärgen skall vara brun. Alla bruna nyanser är tillåtna i harmoni med pälsfärgen, men ju mörkare desto bättre. Uttrycket skall vara värdigt.
Öron	Öronen skall vara medelstora, trekantiga, hängande och ansatta mellan skallens överlinje och ögonvrån. De skall falla framåt och hänga tätt intill huvudet. Då hunden lystrar lyfts öronen. Öronen skall vara täckta av kort och mjuk päls.
Hals:	Halsen skall vara stark och välmusklad. Nacken skall vara välvd. Hakpåsen skall inte vara för uttalad. Halsen skall omges av en tät, utstående man som inte är lika framträdande hos tikar.
Kropp:	Kroppen skall vara stark.
Rygglinje	Rygglinjen skall vara plan.

Rygg	Ryggen skall vara välmusklad.
Kors	Korset skall vara brett och nästan plant.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara ganska djup och måttligt bred med väl välvda revben så att bröstkorgen blir hjärtformad. Den skall nå nedanför armbågarna.
Svans	Svansen skall vara medellång. Den skall vara högt ansatt i linje med ryggens högsta punkt. Svansen skall bäras högt och löst ringlad över ryggen när hunden är alert eller i rörelse. Den skall vara väl bepälsad.

Extremiteter:

Framställ:	Framstället skall vara välvinklat. Frambenen skall vara raka och helt täckta med kraftig päls.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara väl tillbakalagda och muskulösa.
Armbåge	Armbågarna skall varken vara inåt- eller utåtvidna.
Underarm	Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka och från sidan sett lätt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara ganska stora, starka, runda och kompakta. Behåringen mellan de väl knutna tårna skall vara tät.
Bakställ:	Bakstället skall vara kraftfullt och muskulöst. Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella.
Lår	Låren skall vara tämligen långa och starka med hård men inte bullig muskulatur.
Knäled	Knälederna skall vara välvinklade.
Has	Hasorna skall vara starka och lågt ansatta.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna. I hemlandets standard anges att borttagande av sporrar är valfritt.

Rörelser:

Rörelserna skall vara kraftfulla men alltid lätta och fjädrande med god räckvidd och drivkraft. Vid hög hastighet tenderar tassarna att föras in under kroppen. I skritt förefaller rörelserna mycket självmedvetna. Rörelserna skall vara funktionella, uthålliga och flexibla i olika slags terräng.

Päls:**Pälsstruktur**

Pälskvaliteten är viktigare än pälskvantiteten. Pälsen skall vara grov och tjock. Täckhåret skall inte vara alltför långt. Underullen skall vara tät och ganska ullig under vintern men blir tunnare under sommaren. Hanhundar skall ha märkbart mer päls än tikar. Härstråna skall vara tunna men hårda, raka och utstående. De får aldrig vara silkiga, lockiga eller vågiga. Pälsen på hals och skuldror skall vara så kraftig att den bildar en man. Svansen skall vara buskig och tätt bepälsad. Baksidan av lären skall vara täckta av riklig päls.

Färg

Djupt svart, med eller utan tantecken; blå, med eller utan tantecken; golden, från mättat fawn till djupt röd; sobel. Alla färger skall vara så rena som möjligt. Tanfärgen varierar från djupt rött till ljusare nyanser. En vit fläck på bröstet är tillåtet. Ytterst små vita tecken på tassarna accepteras. Tantecken förekommer över ögonen, på den nedre delen av benen och på svansens undersida. Tantecken tolereras på nospartiet och i form av s k glasögon.

Storlek/vikt:**Mankhöjd**

Hanhund: minst 66 cm

Tik: minst 61 cm

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Allvarliga fel:

- bristande fysik och kondition
- lätt huvud; kraftigt rynkad hud på huvudet
- löst hängande läppar
- för uttalad hakpåse
- stora öron; lågt ansatta öron
- ljusa ögon; stirrande blick
- dålig pigmentering, i synnerhet på nostrifyfeln
- tunnformad bröstorg
- hårt ringlad svans
- övervinklat eller rakt bakstall
- tunga bundna rörelser
- mankhöjd som understiger den i standarden angivna minimihöjden med mer än 2 cm

Diskvalificerande fel:

- aggressivitet eller extrem skygghet
- underbett; överbett
- alla andra färger än de i standarden angivna, t ex vit, crème, grått, leverbrunt, lilac (urtunnat leverbrunt), brindle eller particolour (skäck)

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION